

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבתינו הקדושים לבית
• פרמישלאן • נדבורנא • קרעטשניף •
ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת בלק תשפ"ה

השפע הרוחני והגשמי לאהלי יעקב. שע"י שישראל מתכנסים שם לתורה ולתפלה, ועוסקים שם בעבודת השי"ת, שופכים נפשם בתפלה לפני קונם וצורם, ונוהגים שם בקדושה יתירה כראוי לבית ד', עי"ז כאשר חוזרים לבתיהם, מביאים הם אותם השפעה רוחנית, והנהגת הבית הוא ג"כ בקדושה. וזהו "מה טובו אהליך יעקב", מה שאהלי יעקב הם כל כך טובים ויפים, מיוסדים על אדני קודש, לפי ש"משכנותיך ישראל", שבמשכנות קודש דהיינו בבתי כנסיות ובתי מדרשות הם בבחינת "ישראל", שעובדים שם את הבורא ב"ה בהתרוממות הנפשות, לכן נראין אהלי יעקב יפים ונעלים.

(נחל יצחק – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יצחק אייזיק רוננבוים זצוק"ל מזוטשקא)

מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל (כד, ה)

אפשר לרמוז דהנה כשהאדם משכים בבוקר ואינו שח שיחת חולין קודם התפילה, ומכין את עצמו בביתו כעבד העומד להקביל פני רבו, ולומד בביתו כמו שעה או יותר קודם התפילה, אזי כבר בביתו הוא עוסק בעסק התפילה כי ההכנה לתפילה הוא כמו התפילה עצמו, וביתו נעשה בבחינת אהליך יעקב, שהוא בחינה קטנה של ביהמ"ד, ואח"כ כשנכנס לביהמ"ד בכבוד ראש ועומד להתפלל מתוך הכנה וישוב הדעת, אז הנה ה"ביהמ"ד בבחינת משכנותיך ישראל. וזהו מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל, היינו מה טוב באם יש התקשרות להמשכן עם האהל, רצ"ל שעושה הכנה לתפילה ומכין עצמו להמשכן כבר בביתו שהוא בחינת אהל.

(אוהב חסד – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' אשר מרדכי ראזענבוים זצוק"ל מקליוולאנד – סטראזניץ)

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות וכו' (כה, א)

ותמיה כי אין העם בכלל ישראל כידוע. וי"ל ב' אופנים כיון שנכנס באדם רוח שטות בעשיית עבירה נופל ממדרגת ישראל ונקרא בשם העם, ועוד יש לומר, אם איש שהוא בחי' ישראל עושה רק דבר שטות מעט ברוח עבירה, גורם להעם לזנות כידוע.

(יד אהרן – לכ"ק אדמו"ר הרב הקדוש רבי ארון לייב זצוק"ל מנדבורנא)

ויגר מואב מפני העם מאד מאד כי רב הוא (כב, ג)

יהודים - בכוחם להתאחד באחדות גמורה. כי נשמתם חצובה מתחת כסא הכבוד, בצלם אלקים אשר הוא יחיד ואין יחידות כמוהו. לעומתם, אומות העולם, שורשם מעלמא דפרודא של הסט"א. בפנימיותם הם תמיד נפרדים ונבדלים זה מזה. אף כשהם מציגים חזיון של אחדות - אין זו אחדות אמתית אלא בדרך מקרה, לפי צורך השעה. מתוך כך, אילו יאחזו בני ישראל בכח האחדות המסור רק להם, יהא בכוחם להתגבר על אומות העולם. כדאיתא במדרש (דב"ר ה, ט) "דורו של אחאב עובדי ע"ז היו, והיו יוצאין למלחמה ונוצחין. ולמה כך, שלא היה ביניהן דילטורין" [-מלשינים ומספרי לשון הרע]. זהו 'ויגר מואב מפני העם', והטעם ליראתו מישראל היה, 'כי רב הוא' - מוסב על מואב עצמם, כלומר, מואב 'רב הוא' ואינם כאיש אחד, אין להם שייכות עם האחדות האמתית כמו ישראל. לכן, 'ויגר מואב'.

(באר יעקב – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יעקב ישכר בער רוננבוים זצוק"ל מנדבורנא)

הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב (כג, ט)

ויתבאר בדרך רמז, אפילו אם בני ישראל במדריגה קטנה בבחינת עם, ועכ"ז ובגוים לא יתחשב, כל נחשבים כגוים ח"ו כי עוד הבדל גדול ביניהם, וכאמרם ז"ל (ברכות נז) כפלח הרמון רקתן שאפילו ריקנים שבך מלאים מצות כרמון. וגם, ובגוים לא יתחשב, אם יש חטא בישראל כלפי אבינו שבשמים ומהראוי לשוב אליו ית', יחוס נא ויכפר בעדינו להושיענו למען שמו הגדול, אבל ובגוים לא יתחשב, שלא יעשה החשבון עם ישראל ע"י אומות העולם ח"ו כאמרם ז"ל מעמיד עליהם מלך קשה כהמך, ח"ו, אלא יתן בלבנו לשוב אליו באמת, ויגולו רחמיו על בני ישראל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב.

(תורת חיים ואמונה – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש רוננבוים זצוק"ל מקרעטשניף)

מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל (כד, ה)

נראה לרמוז בדברי הכתוב, דהנה השי"ת נתן לנו בגלותינו מקדשי מעט שהם בתי כנסיות ובתי מדרשות, שדרכם נמשך

סיפורים ועובדות מכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יצחק אייזיק רזנבוים זצוק"ל מזוטשקא - יומא דהילולא קדישא י"ד תמוז

כאשר נולד, הלך אבי הבן הרה"ק ר' איתמר זיע"א לבשר את דבר הבשורה לאביו הרה"ק רבי מאיר מקרעטשניף זיע"א, באותו מעמד עבר לפניו הכנסת ספר תורה, והרבי מקרעטשניף בעודו רואה את בנו בטרם היה סיפק בידו לומר לו את דבר הבשורה פתח הסב הגדול ואמר: "מזל"ט, מזל"ט! נולד לך ספר תורה חי...!". כששאלו אותו פעם מה טעם יש במחאה כאשר ממילא אין שומעים בקולו, ענה ואמר, אם אין פועלים למטה על כל פנים פועלים למעלה, כדי להמתיק את הדינים מעל כלל ישראל, כי כשיש דין למטה אין דין למעלה.

רבינו נודע ומפורסם היה בענוותנותו הרבה ובשפלות רוחו, לצד שאר כלל מעלות ומידות טובות ששכנו בקרבו לשם ולתהילה. סיפר המשמש בקודש הרה"ח ר' שלמה לידר הי"ו, שהיה מנאמני ביתו של רבינו זיע"א, שבעת שערכו לרבינו את הבדיקות בבית החולים "לניאדו" בהיותו קרוב לגיל תשעים, התרגש הרופא מאוד מבדיקת הא.ק.ג. שמראה על פעילות הלב, וניגש לרבינו עם הבדיקה ואמר לו: "כבוד הרב הלב שלכם עובד כמו לב של תינוק, אני אף פעם לא ראיתי לב כל כך בריא כשלכם". ענה לו רבינו בפשטות: "כן, אף פעם לא היתה לי שום קנאה על אדם כלשהו, ולא היה לי מכך כאב לב, ואם כן הלב לא צריך לקבל הפרעות בתיפקוד...".

דרכו היה לקום כבר בשעה חמש לפנות בוקר, ולא היה משנה לו כלל מתי הלך לישון בלילה הקודם, יש לציין על מנהג מופלא שהיה לרבינו, שמיד כשהיה מתעורר משנתו כבר לא המשיך לישון כלל, ומיד היה קם, ולכן כשהיה לפעמים מתעורר בשעה ארבע או אפילו בשעה שלוש לפנות בוקר, היה מתגבר כארי ממיטתו ונוטל

יום התכונן רבינו ליסוע לאיטליה לצרכי רפואה. אבי הבחור, ברוב יאוש, אמר לרבינו, שישכב תחת הגלגלים ולא יתן לו ליסוע עד שלא יבטיח ישועה לבנו. כששמע רבינו את הדברים מפי האב השבור, נענה ואמר: "מבטיח אני לכם בעזרת ה' יתברך, שבנכם יקבל את פני בשדה התעופה בשווייץ ארצה מאיטליה". וכך הוי. הבחור עבר ניתוח מסובך בראשו, ולמרבה הפלא, היתה החלמתו מהירה מן הצפוי, עד שכעבור שבועיים ביום חזרתו של רבינו, השתחרר הבחור בניסי ניסים מבית החולים, והיה בין הממתינים בשדה התעופה לבואו של רבינו.

מסופר: באחד השנים נתן רבינו זיע"א ליהודי ראש של כבש, ובנתינתו אמר: "נתתי לך ראש – ונתיק לראש...". בשנה זו עלה לגדולה.

סיפורים ועובדות מכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' דוד משה רזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף - יומא דהילולא קדישא ט"ו תמוז

מתוך הספר 'רבינו הקדוש מקרעטשניף'

אחד החסידים שהתגורר בירושלים, הגיע לרבינו לבקש ברכה עבור בנו המבוגר אשר מתקשה במציאת זיווג, שאל רבינו את חסידו, אפ פנה כבר לשדכנים. ענה החסיד, שלא עלה בדעתו לפנות מעצמו לשדכן, אלא מחכה שיציעו לו. ענה רבינו: "אם כך, יעזור ה' שהשדכן יבוא אליך הביתה...". חזר החסיד לביתו, מעודד מהברכה ומצפה לישועה. ביום בו שב הביתה מבית רבינו, נשמע דפיקות על דלת ביתו, בפתח עמד שדכן ובפיו הצעת שידוך לבן.

באחד השנים, פנה לשני חסידים, שזה להם שנים ארוכות שלא זכו להפקד עדיין בזרע של קימא, ובתוך התלהבות אש קדשו אמר: "בשנה זו – תפקדו שניכם בזרע של קימא. אתה – בבן, ואתה – בבת...".

מעשה בתינוקת שנולדה לאחד מחשובי החסידים. סיבוכ מסוים אירע במהלך הלידה, והרופאים ניבאו שחורות בפני ההורים, שפגם מסוים עשוי להשאיר בילדה, בגלל המצוקה הקשה בה היתה נתונה. כשגדלה מעט התינוקת, הביאו אותה ההורים לפני רבינו וביקשו את ברכתו. הוא הסתכל בה היטב ואמר: "עיניים חכמות יש לילדה". ההורים הכאובים סיפרו על תחזית הרופאים ועל חששותיהם, אך הרבי ביטל הכל במחי יד, ובארשת רגועה אמר: "יעבור זמן מה והילדה תשלים את הפער, היא עוד תעבור את בנות גילה...". ואכן, מגיל שלש שנים נתגלו בילדה כוחות מיוחדים, היא הפכה להיות בריאה ככל הילדות, ועלתה בכישוריה על כולן...

בחור ישיבה תושב רחובות, בנו של אחד ממקורבי רבינו, נפצע אנושות בראשו בתאונת דרכים קשה. הרופאים פכרו ידיהם לנוכח המצב ונואשו מחייו. ההורים המדוכדכים אצו לבית הרבי ובכו לפניו להעביר את רוע הגזירה. באותו

הגליון נתרם לע"נ הרה"ק רבי דוד משה בן הרה"ק רבי אליעזר זאב זיע"א מקרעטשניף